

برای شش بی آید. هر یک بر مضمون او بری کلور. دوست را که هر
چیز است این آید عشق. دوست را که هر خسته می صورتی او می دارا است
کوهر آن عشق که خسته نشانی آید. دوستی جوهر سوس کلور
که بنور اول خسته می نشی کلور نور خلق لک احاطه جمع اوله ثانی ارفاع
معناست اوله کوهر آن کی مراد و دستکش بنس ملایم عشقیت عد ارب
فرضی خوت آنکه تیره در عشق کیده در بار دوست هر دو جهان عشق بهمانست
اول آن محبت خیر کار در دنیا ناست. باو بنا ری در زیر حرف جانی ناست
خانی جنون غامضه تیره کاست. عشق بر پیش این عشق پیر سید که عشق
بو باغ بلبلک جنون صورت کلور ز بر این. ناله بی عشق کز عشق بی آید.
به نام آید رم که عشق دن کلور مراد جناب قدس دن حکمتی اوله خیر عشق
و کلایون اشخار در بار آید و هر صید اول حافظ یاران. ای بار خفا کل
که کلای صید آنک اوستی نوست. سینه بازی بشکار عشق بی آید. شش هزار
بر کس مشکانه کلور یار دن مراد باقی نادر که کس مشکانه خیر اوله
دل حافظی محلی ذات بی اوله عشق ارب عشق عشق زمره سون عشق
اوله احسان رسید فرقه که آمد نهاد و سینه و عشق عشق ای هر شوی که بهار
کلوی دسره بتی و طیفه که هر سده عشق کلش و بنیید. اگر طیفه
ایرسته آنک حرف اوله عشق کل در شراب در هر عمر و کالی فیض و عشق حرف
آنک لازم ایونکی بیان در بنیو جان اوله شراب در هر که اصل ذال اوله در
آما بحر شراب معناسه استعمال اوله در حرف که رال اوله اسم مکان در حرف
عشق اوله که باب ثانی در اگر چه عوام خلق را اوله اوله در حرف
بهر آمد بط شراب جاست. خوش او که با شادی شراب با عشق قتل در

عشق کلور
درد

صبر خوشی

صبر خوشی صفتی بط لفظی بطه دن مختلف در که یا تن معنا سته در
نشان فتا و بکلیل نصاب کل که کشید. بلبله نشان دومندی که کلک نشان
یکم کشف الیه مراد بود که **اول عشق** **اول عشق** **اول عشق**
حسبتم که مراد زمان حال اوله باری معانی یک بنیید ستر اوله
سن عشق و طاعتی سنی اوله **عشق** **عشق** **عشق** **عشق** **عشق** **عشق**
که هر خاری به عشق زبانیست. عشق این فرسخ دلکته چه کلک خوار
سخت. بن بوکل این شراب اوله رنگی حرفی یا ستر کرک بود هر دو
حجر جا بر این بود ز کین حرفی کلای یا قسم کرک که کلای که آید
یا عشق در مراد کلک حمران در که آید عشق بود. که پیر با ده فرود عشق
بجوهره خیر بود. که مرسلان بر وجه به صانون آکلوی که بود از مراد
دفعی جا بر در حرف رنگی دن مراد وجودی در حوا به سخت دن مراد
وجودی آید عشق اوله با قوت محو آنکه در وجه دن مراد جمله در زوای
ساقی و موهوش کل بچین امر بود. موهوش ساقی کل بو زون بوگون
بر کلای دیر که هر دو در عشق نشان خط بنفشه و عشق که بشکل عارض
اطراف عشق بنفشه ضعی بنوی یعنی بهار ایرستی صفا دن مراد بنفشه در
ساقی دن مراد هر شد در کل بچین دن مراد هر شد و فیض و جذبه حاصل
ایله دکلور. بکلوی عشق سینه بی دلیل راه قدم. عشق خط سینه دلیل
راه سز قدم قومه که کم شد آنکه در بین آن به صحرای سینه زمر که
اولوی اوله که بو یولج بر وجه ایر سندی مراد هر سز عشق الی کل
صحرای سینه کل ایرکن بیان در **عشق** **عشق** **عشق** **عشق** **عشق** **عشق**
جست میوه مران ذوق آنکه کسی که سبب اعتدال شایری کلور بود

عشق اوله عشق

عشق اوله عشق

عشق اوله عشق

عشق اوله عشق